

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. Стара Загора, 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

при участието на секретаря Павлина Г. Тодорова
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Гражданско дело № 20235500100400 по описа за 2023 година

Производството е на осн. чл.124, ал.1 от ГПК във вр. с чл.95, ал.1, чл.95а и чл.95б, ал.1, т.2 от ЗАПСП.

Делото е образувано въз основа на първоначално постъпила Искова молба вх.№ 6514/22.05.2023г. от 3 бр. физически лица/пълнолетните български граждани/ К. Ц. Т. от с.Б., общ.К., обл.С., Д. П. Ю. от гр.С. и Ц. П. Т. от гр.К., обл.С., против 2 бр. ответника- юридическите лица Фондация “Ч.” със седалище и адрес на управление в гр.К., обл.С. и търговския субект „Абагар“- АД, със седалище и адрес на управление в гр.В.Търново, в която се претендира, че съгласно чл.95, ал.1 от ЗАПСП те, като наследници по закон на автора- вече покойния П.Д.Т., притежават качеството на лица, чиито авторски права са били нарушени от двамата ответници чрез преиздаването на 6 т. произведения на Д.Ч.Ч./ Поради което претендират двамата ответници да им заплатят парични обезщетения в съответните левови размери за претърпени неимуществени вреди в размери от по 2 500 лв. и имуществени вреди в размери от по 7 500 лв., представляващи частични искиове от съответните главници от по 100 000 лв., ведно със законните лихви от датата на завеждане на иска в съда/22.05.2023г./, да преустановят нарушените им авторски права, и да им заплатят всички разноски по делото. Впоследствие с влязло в законна сила протоколно Определение № 424/05.10.2023г., поради

частично оттегляне на исковите претенции от тримата ищци против двамата ответници относно последния том 6 от Събраните съчинения, частично е било и прекратено съдебното производство в тази му част съгласно чл.232, ал.1 от ГПК. По-късно с постановено протоколно Определение № 553/21.12.2023г. е било уважено ищцовото искане за увеличаване на исковите му претенции против всеки един от двамата ответника до пълния размер от общо 28 800 лв. за претърпени имуществени вреди, ведно със законните лихви върху всяка от тях от датата на завеждане на иска в съда/22.05.2023г./ до окончателното изплащане на сумите, както и всички съответни разноси по делото. Представят и Списък с разноските си по чл.80 от ГПК. В този смисъл е пледоарията на общия процесуален представител- адвокат на тримата ищци, както и писмената му Защита по делото.

В законния 1- месечен срок по чл.131, ал.1 от ГПК първият ответник Фондация “Ч.”- гр.К., обл.С. е подал писмен Отговор на ИМ вх.№ 8888/17.07.2023г., в който оспорва исковите претенции против него, както по основание, така и по размер. Счита, че той/като юридическо лице с нестопанска цел/ не е разпространявал сочените новоиздадени 6 т. от произведенията, че не е генерирал печалба, не е ощетил материално никой от тримата ищци и не носи твърдята от тях парична отговорност за претендираните против него имуществени и неимуществени вреди. Претендира разноските си по делото, за което е представила и Списък по чл.80 от ГПК. В този смисъл е и пледоарията на процесуалния ѝ представител- адвокат по делото, както и писмена ѝ Защита по делото.

В законния 1- месечен срок по чл.131, ал.1 от ГПК вторият ответник-издателство „Абагар“- АД, гр.В.Търново е подал писмен Отговор на ИМ вх.№ 8984/18.07.2023г., в който оспорва исковите претенции против него, както по основание, така и по размер, като излага подробно своите фактически и правни аргументи по делото. Претендира разноските си по делото. Не се е явил процесуален представител в последното о.с.з. по делото, не е пледирал пред настоящия първоинстанционен съд, но има предварително представен Списък с неговите претендирани разноси по чл.80 от ГПК. В този смисъл е и писмената му Защита по делото.

Съдът счита, че първоначално заведените и впоследствие увеличените по размер искиви претенции са процесуално допустими, родово и местно

подсъдни на настоящия първоинстанционен ОС- Ст.Загора съгласно изричната разпоредба на чл.96 от ЗАПСП, исковата молба е редовна от външна страна, отговаря на формалните законови изисквания по чл.127, чл.128 и чл.129, ал.1 от ГПК, и не са налице абсолютни законови пречки по смисъла на чл.129, ал.2- 6 и чл.130 от ГПК. Поради което настоящия първоинстанционен съд следва да се произнесе по съществото на направените искиви претенции, с които е бил редовно и своевременно сезиран.

Видно от събраните по делото писмени доказателства- Удостоверение за наследници изх. № 64/06.07.2021г. на Община – К., Решение № 260001/11.01.2021г. на АС – Пловдив, Определение № 331/27.05.2022г. на ВКС, Изпълнителен лист № 260017/12.09.2022г. на ОС – Стара Загора, Изпълнителен лист № 260021/20.09.2022г. на ОС – Стара Загора, Фактура № *****/30.03.2023г., Устав на Фондация „Ч.“ – К. от 09.11.2010г., Договор за съвместна дейност от 03.09.2021г., Договор за изработване на полиграфически изработки от 09.09.2021г. – 2 бр., Уведомление от 12.12.2022г., Приемо-предавателен протокол от 12.01.2022г., Фактура № 23296/09.09.2021г., Нареждане за експедиране № 8399/19.11.2021г., Нареждане за експедиране № 8464/20.12.2021г., Нареждане за експедиране № 8433/07.12.2021г., Нареждане за експедиране № 8382/16.11.2021г., Нареждане за експедиране № 8461/20.12.2021г., Нареждане за експедиране № 8432/07.12.2021г., Информация от Национална библиотека „Св.Св. Кирил и Методий“ С. изх. № ПД-17-404/26.09.2023 г. с приложен Приемно-предавателен протокол от 12.01.2022 г., Договор за предоставяне на предпечатен материал за изданието „Ч..Събрани произведения в шест тома“ от 20.02.2013 г., Решение № 104/10.04.2020г. по описа на ОС – Стара Загора по гр.д.№ 118/2019г., Решение № 260001/11.01.2021г. по гр.д. № 458/2020г. по описа на ПАС – Пловдив и Определение № 331/27.05.2022г. по т.дело № 1143/2021г. по описа на ВКС- С., и съгласно чл.3, ал.1, т.1 от ЗАПСП обект на авторско право е всяко произведение на литературата, науката и изкуството, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин и в каквато и да е обективна форма, като литературни произведения, включително произведения на научната и техническата литература, на публицистиката и компютърни програми, като съгласно чл.3, ал.2 т.3 от ЗАПСП обект на авторското право са и периодичните издания, енциклопедии, сборници, антологии, библиографии, бази данни и други подобни, които

включват две или повече произведения или материали- каквито са и процесните такива 5 тома.

Съгласно приложимия чл.2 от Бернската конвенция за закрила на литературните и художествените произведения от 1886г., към която държавата България се е присъединила през 1921г., се дава легално определение на понятието „литературни и художествени произведения“, съгласно което литературно или художествено произведение е всеки продукт от научната и художествена област, независимо от начина на изразяването му. Разпоредбата на чл.11, ал.1 от националния ни ЗАПСП предвижда, че авторското право върху сборници, антологии, библиографии, бази данни и други подобни принадлежи на лицето, което е извършило подбора или подреждането на включените произведения и/или материали, освен ако в договор е предвидено друго. Авторското право върху включените в такова произведение отделни части, които имат характер на произведения на литературата, изкуството и науката, принадлежи на техните автори, а съгласно чл.11, ал.2 от ЗАПСП за включването на произведения или части от тях в такова произведение е необходимо съгласието на техните автори, освен ако законът не предвижда друго. Следователно с разпоредбата на чл.6 от българския ЗАПСП се предвижда оборимата законова презумпция, че до доказване на противното за автор на произведението се смята лицето, чието име или друг идентифициращ знак са посочени по обичайния за това начин върху оригинала на произведението, копия или екземпляри от него и/или техните опаковки, като презумпцията се отнася и за авторството върху сборници. В конкретния процесен случай първите 5 тома на сборниците „Ч.. Събрани произведения в шест тома“, издадени от „Абагар“- АД, гр.Велико Търново през 2021г. представляват обект на авторско право, понеже съставянето им е в резултат от творческата дейност на техния съставител, изразяваща се в групиране на отделните произведения в сборниците по жанров и хронологичен признак. Следователно тук не се касае до механична дейност по събиране на произведения, понеже групирането на отделните произведения в сборниците следва идейната концепция за обединяването им в зависимост от жанра, а подредбата на самите произведения в отделните сборници е в зависимост от времето на създаването им от техния автор Д.Ч. – Ч.. Предвид обстоятелството, че в сборниците е събрано цялото известно творчество на Д.Ч.- Ч., което съставителят е обединил и групирал в отделните

5 тома съобразно жанра на отделните произведения и тяхната хронология, това не води до извод за липсата на проявена при съставянето на сборниците творческа дейност. Напротив- извършването на тази дейност изисква проявяването на интелектуална дейност, която не е проява на никакви формални действия или процедура, поради което съдът приема за установено и доказано в хода на делото, че сборниците от процесните 5 тома представляват литературни произведения, създадени в резултат на положен от техния автор творчески труд по събирането, подбора и подреждането по определен начин на всички известни произведения на Д.Ч.- Ч.. И понеже по делото безспорно се установи и доказва, че в изданията на сборниците от 2021г. лицето П.Т. е обозначен, като лицето извършило подбора и редакцията, следователно на осн. чл.6 от ЗАПСП следва да се приеме, че той е техният автор, а тримата ищци, като негови наследници по закон, се явяват настоящите носители на претендираните авторски права върху тях. И макар, че наследодателят на тримата ищци П.Т. не е обозначен изрично като автор на отделните произведения, а като лице извършило подбора и редакцията им, следователно той няма как да бъде означен като автор, тъй като събраните в сборниците произведения са безспорно на единствения им автор Д.Ч.- Ч.. Още повече, че изразът „подбор и редакция“ представлява един напълно обичаен начин по смисъла на чл.6 от ЗАПСП за означаване на авторството на съставно литературно произведение, в чието съдържание са включени творби на друг автор, какъвто е процесния случай. Не случайно съгласно разпоредбите на чл.32 и чл.33 от ЗАПСП, след смъртта на автора авторското право преминава върху неговите наследници по завещание и по закон съгласно [Закона за наследството](#)/ЗН/ и се наследява до изтичане на срока на времетраенето му/защитата му/.

Ето защо предвид гореизложените съображения първоинстанционният съд счита, че тримата ищци- наследници по закон на автор на процесните пет тома на „Ч.. Избрани произведения в шест тома“, издадени през 2021г. от втория ответник издателство „Абагар“- АД, гр.В.Търново, автор се явява наследодателят на тримата ищци/П.Д.Т.- преди това починал/, като със създаването на литературните произведения за него/и съответно впоследствие за тях/ са възникнали редица неимуществени и имуществени права. В тази връзка по силата на чл.15, ал.1 от ЗАПСП авторът на произведението има правата да иска признаване на неговото авторство върху произведението; да

иска името му, псевдонима му или друг идентифициращ го авторски знак да бъдат обозначавани по съответния начин при всяко използване на произведението; да иска запазване на целостта на произведението и да се противопоставя на всякакви промени в него, както и на всяко друго действие, което би могло да наруши законните му интереси или личното му достойнство; да променя произведението си, ако с това не се нарушават права, придобити от други лица. А съгласно чл.18 от ЗАПСП авторът на произведението има изключителното право да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица, като то може да се изразява във възпроизвеждането на произведението и разпространението сред неограничен брой лица на оригинала или екземпляри от произведението. Съответно съгласно нормата на чл.19 от ЗАПСП авторът/съответно и наследниците му по закон- тримата ищци/ имат законово право на парично възнаграждение за всеки вид използване на произведението и за всяко поредно използване на същия вид.

От събраните по делото писмени доказателства се установи по несъмнен и безспорен начин, че за периода 2021 - 2023 г. двамата ответници са преиздали процесните 5 тома от на „Ч.. Избрани произведения в шест тома“, чийто автор е вече покойния съставител П.Д.Т., като съгласно заключението на ССЕ общият тираж е бил по 1 200 бр. за всеки от 5- те тома, в първия ответник Фондация „Чудомер“- гр.Казалък са останали по 790 бр. от всеки от 5- те процесни тома/тоест 790 комплекта/, като от тях са били продадени общо 109 комплекта, при себестойност общо 3 080, 34 лв. и цена на продажбите общо 13 091, 99 лв., което дава печалба от общо 10 011, 65 лв.

Наследниците по закон на съставителя П.Д.Т.- тримата ищци К. Ц. Т./съпруга/, Д. П. Ю./дъщеря/ и Ц. П. Т./дъщеря/ наследяват неговите авторски права, като автор на многотомния сборник съгласно чл.32 във вр. с чл.17 от ЗАПСП над 6- те тома на изданието "Ч.. Събрани произведения в шест тома", реализирано от втория ответник Издателство "АБАГАР"- АД, гр.В.Търново/от които процесни останаха само първите 5 тома, без оттеглените искиове спрямо том 6/, като общият им наследодател П.Д.Т. е придобил това си качеството на автор в резултат на повече от 20- годишните си усилия да проучи, селектира и компилира библиографски данни, бази данни и произведения на класика на българската литература Д.Ч.- Ч. и да ги включи във въпросното сборно печатно издание. Като авторството на

наследодателя П.Т. над процесните първи 5 тома от произведенията на Ч. е признато с влязло в законна сила Решение № 260001/11.01.2021г. по гр.д. №458/2020г. по описа на ПАС- Пловдив, което има силата на присъдено нещо както за страсните по него, така и за настоящия първоинстанционен съд съгласно чл.297- 298 от ГПК. Въпросният 6- томник/от които процесни са само първите му 5 тома/ е бил издаден за пръв път преди повече от 10 г.- още през 2013г.- тогава със съгласието на автора П.Д.Т. и с финансовото съдействие на първия ответник Фондация "Ч."- гр.К., обл.С., като за него не се доказва по делото да има никакви частични или цялостни авторски права върху въпросните сборници, нито по някакъв надлежин законов начин й е било легално отстъпвано правото за тяхното възпроизвеждане и разпространение по какъвто и да е правен и фактически начин. През същата тази 2013г. това издание е било отличено от Асоциация "Българска книга" с най- високата награда за принос в българската литература "Златен лъв". Впоследствие в периода 2016г.- 2019г. първия ответник Фондация "Ч."- гр.К. и третото за настоящото дело лице- търговското дружество фирма "Рамита-2008"- ЕООД преиздават незаконно целия 6- томник, като го възпроизвеждат и разпространяват на територията на цялата страна. Съдържанието и вида на тези незаконосъобразно възпроизведени и разпространени сборници е напълно идентично със съдържанието и вида на сборниците от първото издание, като те дори съдържат неточностите и правописните грешки, допуснати в първото му издание, без никакви корекции. Въпросните токове са били издадени без авторът им П.Д.Т., да е отстъпвал каквито и да е авторски права или право на ползване върху тях- както по отношение на настоящия първи ответник Фондация "Ч."- К., така и по отношение на третото за настоящия спор лице- издателя "РАМИТА-2008"- ЕООД. Тези две юридически лица/с различен правен статут/ са осъдени от наследниците на П.Т./настоящите трима ищци- съпруга и 2 деца/, който почива по време на онзи предходен процес, като във връзка с това авторскоправно нарушение е постановено влязлото в сила Решение № 260001/11.01.2021г. по в.гр.д.№ 458/2020г. по описа на ПАС- Пловдив, което има задължителни сила на страните по него и за настоящия първоинстанционен съд. Общото парично обезщетение, което тогава е било присъдено на тримата идентични ищци е възлизало на общо 31 230 лв.

Предмет на настоящото вече приключило първоинстанционно съдебно

производство се явява поредното издаване, възпроизвеждане и разпространение на шестте тома с автор П.Т., преиздадени през 2021г. от първия ответник Фондация "Ч." и втория ответник "АБАГАР"- АД на "Ч.. Събрани произведения в шест тома - второ преработено и допълнено издание", като наследодателят на тримата ищци П.Т. не е автор само на последния шести том, за което е направено своевременно оттегляне на исковите и в тази му част първоначалното исково производство против двамата ответника е било частично прекратено, със законните последици от това. По настоящото първоинстанционно съдебно производство е доказано по несъмнен и бизспорен начин, че въпреки претенцията на ответниците, че било налице „преработка" и „допълване", реално такива не се установи и доказва по делото, тъй като текстовете отново присъстват, като идентичност на подредба, имена, поредност, жанрова селекция(дори неостранени от „редакторите" правописни грешки) във всеки един от томовете. Но дори и да имаше такова, и това не е станало със съгласието на автора П.Т. приживе и идентично със съгласието на неговите наследници по закон съгласно разпоредбата на чл.35 във вр. с чл.32, ал.1 от ЗАПСП. В този смисъл е поисменото заключение и устните пояснения на вещото лице- филолог по делото, понеже сравняваните произведения били практически напълно идентични. Наред с това ССЕ установява по несъмнен и безспорен начин, че издаденият, възпроизведен и разпространен тираж от двамата ответници е в размер на общо 1200 книги, като всеки комплект(от по 6 книги) се продава за сумата от 160 лв., като за периода от 05.04.2022г. до 10.11.2023г. първият ответник Фондация „Ч." е реализирал продажби в размер на общо 17 440 лв., и то при положение, че видно от сделката между първия ответник Фондация „Ч." и втория ответник издателство "АБАГАР"- АД, той също незаконно е възпроизвел и разпространил чуждото произведение, без съгласието на автора П.Т., като е предоставил 1 200 бр. отпечатани книги на първия ответник Фондация „Ч.". В цялостта си това ново незаконно издание на произведенията на починалия автор П.Т. съдържа частите „Ч.. Събрани произведения в шест тома. Стихотворения, разкази, фейлетони" (том 1), преиздаден през 2021г.; "Ч.. Събрани произведения в шест тома. Разкази, фейлетони" (том 2), преиздаден през 2021г.; "Ч.. Събрани произведения в шест тома. Разкази, анекдоти, афоризми, миниатюри, спомени, пътеписи" (том 3), преиздаден през 2021г.; "Ч.. Събрани произведения в шест тома. Статии, изказвания,

краеведски изследвания, кореспонденция" (том 4), преиздаден през 2021г. и "Ч.. Събрани произведения в шест тома. Дневници, автобиографични материали" (том 5), преиздаден през 2021г., „Ч.. Извън това „Акварели, рисунки, карикатури, живопис"(том 6), преиздаден през 2021г., с автор П.Т.. Неговото име в първите пет тома от първото издание е посочено като автор на подбора и редакцията, а извън процесните първи 5 тома, по отношение на том 6 своевременно е бил направен отказ от иска от тримата ищци против двамата ответници. Следователно е налице непозволено използване съгласно разпоредбата на чл.18, ал.2 във вр. с чл.18, ал.1 от ЗАПСП, изразяващо се в непризнаване авторството на автора П.Т., без съгласие за времето, мястото и начинът, по който може да стане разгласяване на произведението в нарушение на чл.15, ал.1, т.1 от ЗАПСП, непосочване на неговото име съгласно чл.15, ал.1, т.4 от ЗАПСП, да иска признаване на авторството му съгласно чл.15, ал.1, т.2 от ЗАПСП, да иска запазване на целостта на произведението и да се противопоставя на всякакви промени в него, както и на всяко друго действие, което би могло да наруши законните му интереси или личното му достойнство по смисъла на чл.15, ал.1, т.2 от ЗАПСП, възпроизвеждане и разпространяване сред неограничен кръг лица на екземпляри от произведенията по смисъла на чл.3, ал.2, т.3, пр.3 от ЗАПСП във вр. с чл.18, ал.2, т.1 и т.2 и чл.18, ал.1 от ЗАПСП, и незаплащане на дължимото възнаграждение за всеки вид използване на произведенията съгласно чл.19 от ЗАПСП. Като всичко това се е случило без каквото и да е съгласие приживе на автора П.Т. или след кончината му- на неговите наследници по закон/тримата ищци/ съгласно чл.35 във вр. с чл.32, ал.1 от ЗАПСП. Поради което се явяват напълно мотивирани, обосновани и доказани процесните искове по чл.95, ал.1 и чл. 95а и чл.32, чл.18, ал.1 и ал.2, т.1, т.2 и т.8 във вр. с чл.19 във връзка с чл.35 и чл.36 от ЗАПСП за заплащане на обезщетение, изразяващо се в претърпени имуществени вреди.

Съдът счита, че за да е налице законовата хипотеза на чл.95, ал.1 от ЗАПСП следва да са налице кумулативно всички елементи от фактическия му състав- да е налице произведение, защитен обект по ЗАПСП, да е налице авторско право или сродно на авторското право върху защитения обект по ЗАПСП и да е налице нарушение на авторското право. Процесните сборници "Ч..Събрани произведения в шест тома" представляват защитени обекти на авторското право по смисъла на чл.3, ал.2, т.3, пр.3 от ЗАПСП на автора- вече

покойния П.Т./наследодател по закон на тримата ищци/. Разпоредбата на чл.3, ал.2, т.3, пр.3 от ЗАПСП провъзгласява за обекти на авторскоправна закрила сборниците, които включват две или повече произведения или материали. Самият сборник по своята същност представлява съставно произведение, в което са включени две или повече самостоятелни произведения без личното участие на техния автор, като в процесния случай предмет на настоящия правен спор по делото са именно първите 5 от Сборниците "Ч.. Събрани произведения в шест тома", които представляват съставни произведения, съдържащи в себе си литературните и художествените произведения, създадени от Ч.. В тази връзка авторството върху всеки от сборниците се състои в подбора и подреждането на включените в него произведения, а автор на сборника съгласно чл.11, ал.1 от ЗАПСП се явява лицето, което е извършило творческата дейност по подбора на произведенията, които да се включат в съставното произведение, и подреждането им по точно определен начин, като за това лице възникват всички имуществени и неимуществени права върху това произведение. В конкретния случай автор на шестте сборника "Ч.. Събрани произведения в шест тома" е именно наследодателят на ищите П.Д.Т., чиито авторски права са наследени от наследниците му по закон/тримата ищци/-неговата съпруга и двете му дъщери. Още в началото на всеки от петте тома под заглавието му е написано изрично: "Подбор и редакция П.Т.", както се вижда от началните страници на двете сравнявани издания и съгласно чл.6 от ЗАПСП се прилага законовата презумпция, че до доказване на противното, за автор на произведението се смята лицето, чието име или друг идентифициращ го знак е посочен по обичайния за това начин върху оригинала на произведението, копия или екземпляри от него и/или техните опаковки, и в случая обичайният начин за обозначаване на авторството върху сборник е именно посочване на автора подзаглавието на сборника. При така посочената фактическа обстановка следва да се стигне до доказаното заключение, че автор на шестте съставни произведения "Ч.. Събрани произведения в шест тома" е бил именно П.Д.Т., като в шестия извънпроцесен том, той дори не е посочен като автор, макар че той е и негов съставител. Самите произведения са обективирани за пръв път през 2013г. в "Ч.. Събрани произведения в шест тома" от Издателство "Абагар"- АД, гр.В.Търново със съдействието на Министерството на културата/МК/ на Република България, Община- гр.К.,

обл.С., Народна библиотека "И. Вазов"- гр.Пловдив, Регионална библиотека "Захари Княжески"- гр.Стара Загора, Общинска библиотека "Искра"- гр.К., обл.С., Фондация "Академик Петко Гр. Стайнов", И.П., инж. М.Г., инж.С.С. и С.Г.. В тази връзка с обективизирането на произведението, което е обект на закрила по ЗАПСП, за автора му възникват всички имуществени и неимуществени права по ЗАПСП и съгласно чл.15, ал.1, т.2, т.4 и т.5 от ЗАПСП трите ищци, като наследници по закон на автора П.Т. имат право да искат при всяко едно използване на всяко едно от неговите произведения да се признава авторството му върху него и да се посочва името му и да не се нарушава целостта на произведението. Същевременно съгласно чл.18, ал.1 от ЗАПСП авторът П.Т. приживе, съответно след смъртта му наследниците му по закон, имат изключителното право да използват създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица, като под "използване" по смисъла на чл.18, ал.2 от ЗАПСП следва да се разбира всякакъв вид възпроизвеждане, разпространение сред неограничен брой лица на оригинала или екземпляри от него, преработка, публично показване, публично представяне и т.н. И когато е налице използване по смисъла на чл.18, ал.2 от ЗАПСП, на носителите на авторските права/тримата ищци/ се дължи първично възнаграждение за всеки вид използване и за всяко поредно използване предвид нормата на чл.19 от ЗАПСП. По делото бе установено и доказано по несъмнен и безспорен начин, че е налице "използване" по смисъла на законовата разпоредба на чл.18, ал.2 от ЗАПСП, тъй като през 2021г. първия ответник Фондация "Ч." и втория ответник "АБАГАР"- АД безспорно преиздават, представят и разпространяват сборниците от "Ч.. Събрани произведения в шест тома" без съгласието на наследниците на П.Т. и без заплащане на каквото и да възнаграждение за отстъпване на авторски права, като предмет на настоящото първоинстанционно гражданско дело са първите 5 тома от общо издадените 6 тома, които са преиздадените за втори път незаконно. Томовете 1- 5 от 2021г. представляват сборници от подбрани произведения на Ч., чиято подредба и редакция изцяло възпроизвежда подбора и редакцията, които доверителят ми е извършил при създаването на сборниците от 2013г., като при възпроизвеждането и разпространението на процесиите първи 5 тома в периода 202 - 2023г. не е било признато авторството на наследодателя П.Т., не е посочено името му(само в извънпроцесния том 6), не е поискано разрешение за настоящия вид

използване и не е платено авторско възнаграждение на наследниците на автора за реализирания, възпроизведен и разпространен тираж. По смисъла на специалния ЗАПСП „възпроизвеждане“ означава "прякото или непрякото размножаване в един или повече екземпляри, изцяло или на част от него, по какъвто и да е начин и под каквато и да е форма, постоянна или временна", а „разпространение“ представлява "продажбата, замѣната, дарението, даването под наем, както и съхраняването в търговски количества, а също и предложението за продажба или даване под наем на оригинали и екземпляри от произведението". В случая са налице и двете хипотези на използването, като възпроизвеждането представлява преиздаването на сборниците, а разпространението се изразява в прякото или чрез посредници (дистрибутори) разпространение на издадените процесни първи 5 тома. В хода на съдебното дирене по делото, за да се установи по безспорен начин "използване" по смисъла на чл.18, ал.2 от ЗАПСП в горните хипотези, бе направен сравнителен анализ на процесните книги и се установи по несъмнен и безспорен начин, че подборът и подредбата на събраните в тях материали са на практика идентични съгласно заключението на вещото лице- филолог. Видимо е, че и в двете издания на сборниците подборът на произведенията и подредбата им според техните жанрови особености и по хронологичния им ред са напълно идентични. В първия том и на двете издания са събрани стихотворения, разкази и фейлетони, във втория - разкази и фейлетони, в третия - разкази, анекдоти, спомени, пътеписи, фейлетони, афоризми и миниатюри /въпреки че последните три липсват от заглавието на второто издание/, в четвъртия - статии, краеведски изследвания, кореспонденция и изказвания /въпреки че последните липсват в заглавието на второто издание/, а в петия - дневници и автобиографични материали /въпреки че последните липсват в заглавието на второто издание/. А в извънпроцесния том 6 и на двете издания са поместени рисунките на Ч.. Справочният апарат на преиздадените сборници също е идентичен със справочния апарат на сборниците от първото издание, като и в двете издания има точно 1 270 информационни карета (над всяко от произведенията) и 1 137 бележки под линия. Справочният апарат съдържа също така събрана и анотирана от П.Т. специално за сборниците библиографска и историческа информация за събития, факти и личности и представлява база данни с много висока информационна и научна стойност, като идентични в двете издания са дори

различните видове шрифтове. При анализ на представените 5 тома сборници може да се направи обоснован фактически и правен извод, че структурата им, подборът на Ч.овите произведения, разпределението по толове, жанровата и хронологичната подредба на произведенията /дори когато в първото издание е допусната грешка, тя се повтаря и във второто издание/, справочният апарат и шрифтовете във второто издание на „Ч.. Събрани произведения в шест тома" са копирани абсолютно дословно от първото издание. При тези фактически и правни обстоятелства следва да се стигне до единствено възможното заключение, че са налице нарушения на авторските права на П.Т. и неговите наследници, изразяващи се във възпроизвеждане и разпространение на хиляди екземпляри от шестте негови сборници. Очевидно е налице нарушено използване на шест сборници с автор П.Т. от "Ч.. Събрани произведения в шест тома", които са произведения на литературата и са обект на авторското право по смисъла на чл.3, ал.2, т.3, пр.3 от ЗАПСП, изразяващо се в непризнаване на авторството на основния автор и непосочване на неговото име по смисъла на чл.95, ал.1 във вр. с чл.3, ал.2, т.3, пр.3 и чл.15, ал.1, т.2 и 4 от ЗАПСП, неправомерно възпроизвеждане и предлагане (включително по безжичен път - налице е контролна покупка онлайн) до неограничен брой лица по смисъла на чл.95, ал.1 във вр. с чл.3, ал.2, т.3, пр.3, чл.18, ал.1 и ал.2, т.1 и т.2 от ЗАПСП, както и незаплащане на дължимото възнаграждение за всеки вид използване на произведението съгласно чл.19 от ЗАПСП.

Тъй като предмет на този иск е обезщетението, като неговият размер се определя от съда, при изчисляването му съдът следва да взема предвид всички обстоятелства, свързани с нарушението, пропуснатите ползи и неимуществени вреди, както и приходите, реализирани от нарушителя вследствие на нарушението. Специалните правила в ЗАПСП обаче предвиждат редица законови преимущества за увредените, като съгласно чл.95, ал.4 от ЗАПСП съдът трябва да определи справедливо обезщетение, което да въздейства възпиращо и предупредително на нарушителя и на останалите членове на обществото. Съгласно разпоредбата на чл.95а от ЗАПСП, когато искът е установен по основание, но няма достатъчно данни за неговия размер, ищецът може да иска обезщетение от 500 лв. до 100 000 лв., като конкретният размер се определя по преценка на съда с отчитане на всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от нарушението, пропуснатите ползи, неимуществените вреди и приходите, реализирани от

нарушителя. Всичко това дава правна възможност на съда да определи дължимата сума съобразно събраните доказателства, но по- свободно, без да се счита обвързан с размера на точно доказаното увреждане. От материалноправна гледна точка, при този тип авторскоправни нарушения, обезщетението за имуществени вреди е обусловено от обогатяването на ползвателите за сметка на автора и неговите наследници, като обогатяването на ползвателя на дадено произведение настъпва чрез уголемяване на неговите активи, вследствие на получените приходи от последния, функция на артистичната стойност на произведението и липса на пропорционално преразпределение на дължимите авторски възнаграждения към титуляра- автор. Като при авторите е обратно- налице е едно относително обедняване, на базата на пропуснато увеличаване на активите, настъпило поради неполученото дължимо авторско възнаграждение. В тази връзка настоящия първоинстанционен съд взема предвид, че паричното обезщетение, обусловено от извършените продажби на неправомерно издадените книги от двамата ответници, цели главно да има повторно предупредително и възпиращо въздействие за правонарушителите и за останалите членове на обществото/тоест генералната и специалната превенция/. При определяне размера на претендираното парично обезщетение, настоящия съд отчита, че в конкретния процесен случай двамата ответници не просто са преиздали повторно незаконосъобразно едно произведение на литературата без необходимото по закон разрешение на неговия автор и неговите наследници, но те са нарушили още редица авторски права, който се упражняват и от наследниците му по закон- да искат признаване на авторството на П.Т., да искат името му да бъде обозначено по съответния начин върху произведението, да искат запазване целостта на произведението и да се противопоставят на всякакви промени в него без тяхно съгласие, да се внасят изменения и допълнения в произведението без съгласие им. В процесния казус двамата ответниците са нарушавали горепосочените авторски права на наследниците на П.Т./тримата ищци/ върху цели 5 бр. негови отделни авторски произведения. Като преиздавайки в периода 2021г. - 2023г. отделните сборници от „Ч.. Събрани произведения в шест тома“, са налице безспорно установени и доказани общо 5 бр. отделни противоправни деяния, в резултат на което двамата ответници систематично и последователно са нарушили авторските права върху петте процесии сборника пет пъти.

Наред с това, при определяне на претендираните неимуществени вреди следва се включват, както болките и страданията, така и последиците от засягането на неимуществени права- непосочване на авторство, непосочване на име, искане за запазване на целостта на произведението. Самите неимуществени вреди по принцип са последиците от засягане на морални ценности на личността на всеки един от тримата ищци/наследници по закон на починалия автор/, неудобствата, които превишават обичайните, както и накърняване на доброто име. Тези неимуществени вреди настъпват и когато пострадалото лице е изживяло душевни терзания, отрицателни емоции, срам и страх, в случаите, когато името и честта му са били накърнени, и обезщетение за такива вреди се дължи, когато пострадалият е бил нервен, ядосан, бил е нарушен сънят му и нормалният му ритъм на живот.

Но в хода на настоящото първоинстанционно дирене не се установи и доказва по какъвто и да е допустим процесуален начин в хода на делото носителите на авторските права върху процесните 5 тома/тримата ищци-наследници на автора/ да са дали своето изрично съгласие за издаването и разпространението им на който и да е от двамата ответника, и съответно липсват каквито и да са данни някой от двамата ответника/поотделно или съвместно/ да са им били заплатили някакви парични възнаграждения за ползването на носените от тримата ищци авторски права .

Предвид което съдът счита, че двамата ответници поотделно и заедно са нарушили авторските правата на тримата наследници по закон на автора/вече покойния П.Т./ по смисъла на чл.15, ал.1, т.2 и т.4 във вр. с чл.18, ал.1 и чл.19 от българския ЗАПСП, съгласно които авторът има право да иска признаване на своето авторство, както и да иска името му, псевдонима му или друг идентифициращ го авторски знак да бъдат обозначаваани по съответния начин при всяко използване на произведението, да разрешава ползването /възпроизвеждането и разпространението/ на произведението си от други лица/ответниците/ и да получава парично възнаграждение за всеки вид използване и за всяко едно евентуално ново използване. Тъй като съгласно нормата на чл.95 от ЗАПСП, който наруши авторско право, дължи обезщетение на носителя на правото или на лицето, на което той е отстъпил изключително право за използване, като обезщетението се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от нарушението, а при

определяне размера на обезщетението съдът взема предвид и всички обстоятелства, свързани с нарушението, пропуснатите ползи и неимуществените вреди, както и приходите, реализирани от нарушителя вследствие на нарушението, настоящия първоинстанционен съд определя справедливото парично обезщетение, което трябва да въздейства възпиращо и предупредително на нарушителите и на останалите членове на обществото.

От заключението на назначената, изслушана и приета в цялост съдебно-филологическата експертиза/СФЕ/, което съдът кредитира изцяло и която не се оспорва от никоя от страните по делото, се установява и доказва по несъмнен и безспорен начин, че структурата на сравняваните издания /петте сборника/ следват една и съща концепция, използвани са едни и същи рисунки, снимки, шрифтове, дизайн на титулната страница, където основните елементи са разположени на идентични места по идентичен начин. В т.1 на изданията са използвани едни и същи уводни думи на проф.д-р Н.Г. и един и същи предговор на проф.Я.М.. Подбраните произведения в сравняваните издания са идентични, като те са разпределени в идентично озаглавени раздели, във всички 5 тома са налице общо 8 размествания на произведения, които могат да се констатира при детайлно сравнение на текстовете. Не са били констатирани добавени нови произведения в изданието от 2021г. Съдържанията в кроя на томовете и на двете издания следват една и съща концепция за изписване на заглавията предимно с главни букви, а за част от произведенията с малки букви. Справочният апарат в сравняваните издания включва идентични информационни карета преди всяко от произведенията и идентични бележки под линия. Поради което при така констатираната висока степен на идентичност в структурата и при идентичността в подбора, подредбата, справочния апарат и шрифтовете на сравняваните издания, вещото лице заключава, че петте тома „Ч.. Събрани произведения в пет тома“, издадени от издадени от втория ответник „Абагар“- АД, гр.Велико Търново през 2013г. са идентични с първите 5 тома от „Събрани произведения в шест тома“, издадени от същото издателство през 2021г.

Наред с това- видно от назначената, изготвена, изслушана и приета без никакви възражения от която и да е от страните съдебно-счетоводна експертиза/ССЕ/, приходите от продажбите на процесните първи 5 тома е в размер на точно 10 011, 65 лв., без отпадналия в хода на настоящия съдебен процес том 6.

По силата на чл.95а, ал.1 т.1 от ЗАПСП, когато искът е установен по основание, но първоначално не е имало достатъчно данни за неговия точен размер, тримата ищци са можели да искат за обезщетение от 500 лв. до 100 000 лв. включително, като конкретният размер беше определен по преценка на съда при условията на чл.95, ал.3 и ал.4 от ЗАПСП, с оглед заключението на ССЕ в размер на точно 10 011, 65 лв., до който той се явява напълно основателен, законосъобразен и доказан, и следва да се уважи, ведно със законните последици от това. В останалата му част над тези безспорно доказани 10 011, 65 лв. до общо увеличените претенции за 28 800 лв. исковите претенции на тримата ищци се явяват неоснователни и недоказани, тъй като по делото е безспорно доказано, че останалите издадени 790 бр. комплекта не са били реализирани и продадени, и никой от двамата ответници до приключване на съдебното дирене по делото на 21.12.2023г. не е получил за тях никаква сума от продажба или друга тяхна възмездна реализация. Предвид на която в тези им части над 10 011, 65 лв. до претендираните общо увеличени на по 28 800 лв. процесните парични икове за имуществени вреди на тримата ищци против двамата ответници се явяват неоснователни и недоказани, и следва да се отхвърлят в тези им части, ведно със законните последици от това. В конкретният случай безспорно авторът/вече покойния П.Д.Т./, респективно неговите наследници по закон/тримата ищци/ имат законовото право на парично обезщетение за причинените им от непозволеното използване на произведенията му неимуществени и имуществени вреди, което съдът следва да определи по реда на чл.95а, ал.1 т.1 от ЗАПСП.

Поради което съдът счита, че тримата ищци са претърпели от незаконните действия на двамата ответници имуществени вреди в размер на общо 10 011, 66 лв./чистата печалба на двамата ответници от продажбата на част от общо 5- те тома/- или по 3 337, 22 лв. всеки един от тримата ищци/при обща искова претенция от 100 000 лв. за имуществени вреди/, ведно със законната лихва върху тези суми от по 10 011, 66 лв., считано от датата на завеждане на делото в съда/22.05.2023г./ до окончателното изплащане на сумите. В останалата част над признатите и присъдени по 10 011, 66 лв. до общо претендираните с увеличението по 28 800 лв. исковите претенции за парични обезщетявания на накърнени имуществени права против всеки един

от двамата ответници се явяват напълно неоснователни и недоказани, и следва да се отхвърлят, ведно със законните последици от това.

По делото не се установи и доказва по никакъв начин от който и да е от тримата ищци, че са претърпели неимуществени вреди от действията на коьйто и да е от двамата ответници, изразяващи се в засягане на честта и достойнството им, отрицателни емоции, изживени душевни терзания, обида и унижения от нарушаване на правата им да бъдат признати за автори на произведенията, авторството им да бъде обозначено чрез изписване на името на наследодателя им/съставител/, и тази евентуални нарушения да се отнасят до всеки един от общо 5- те процесни отделни литературни произведения, в рамките на сравнително продължителния период от 2021г. до 2023г., включително и след евентуалното им изрично писмено противопоставяне на това. Доказването на релевантните за спора факти представлява съвкупност от процесуалните действия на съда и на страните, насочени към разкрИ.е на обективната истина, а предмет на доказване са фактите от действителността и връзките между тях, като с помощта на житейския опит, правилата от отделните клонове на науката, професиите, изкуството и техниката се разкриват връзките между отделните факти, което не бе направено по никакъв надлежен фактически и правен способ от никой от тримата ищци по делото против никой от двамата ответници по исковете за нарушени авторски права. Поради което исковите претенции на тримата ищци за парично общетяване на евентуални техни неимуществени вреди в рамките на предявените частични искиви претенции в размер на по 2 500 лв. до пълните размери от по 100 000 лв. срещу всеки един от двамата ответници, се явяват напълно неоснователни и недоказани, и следва да се отхвърлят изцяло, с всички законни последици от това.

По принцип, когато произведение бъде използвано в нарушение на разпоредбите на този закон, съгласно чл.95б, ал.1, т.2 от ЗАПСП носителите на авторското правото може да искат от двамата ответници да преустановят неправомерното използване, но такива искиви претенции липсват в диспозитивите на Исковата молба спрямо всеки един от двамата ответници.

Солидарността на дължимите суми поотделно от всеки един от двамата ответници/юридицки лица/ към тримата ищци/физически лица/ за парични обезщетения/съответни главници и лихви/, както и солидарната дължимост от

тримата ищца на разносните поотделно на всеки един от двамата ответници е съгласно нормата на чл.121- 127 от ЗЗД по силата на чл.5- чл.9 от ЗН във вр. с чл.17 от ЗАПСП, понеже и тримата ищци/физически лица/ са наследници по закон на общия си наследодател, по- рано починалия П.Д.Т.- ЕГН *****, който е бил носител на авторските права върху процесните печатни произведения и които права тримата ищци са наследници от него по закон.

Относно разносните на всяка една от страните по делото- предвид изхода на делото пред настоящата първа съдебна инстанция и на осн. чл.78, ал.1 и 5 от ГПК, заплатеният от тримата ищци общ адвокатски хонорар за възнаграждение на един общ техен пълномощник- адвокат е в размер на общо установените и доказани 3 500 лв./а не на претендираните, но недоказани 4 300 лв./ за тях тримата/или по 1 167 лв. за всеки един от тях/. Кое то при предявени парични искиви претенции в размер на по общо 62 600 лв. претенции против двамата ответници за обезщетяване на увеличени имуществени и неувеличени неимуществени вреди, при предвиден минимум от 5 578 лв. по чл.7, ал.2, т.4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения № 1/2004г. е по- малко от общо заплатените и претендирани съгласно Списъка по чл.80 от ГПК 3 500 лв. адв. хонорар. Предвид което той не се явява прекомерен по смисала на чл.80-81 във вр. с чл.78, ал.5 от ГПК и не следва да бъде намаляван, като прекомерен от настоящия първоинстанционен съд.

Тримата ищци са направили по делото разходи в размер на общо заплатените и доказани 7 745 лв., поради което при редукията за пропорционалност съобразно уважената част от техните предявени по делото частични искиви претенции, двамата ответници им дължат реално допустимите и доказани 2 693 лв., а в останалата част до общо претедрините 8 545 лв. претенциите за разноси се явяват неоснователни и недоказани, и следва да се отхвърлят, ведно със законните последици от това.

Съответно предвид отхвърлените размери на исковете на тримата ищци против всеки един от двамата ответници, ищците следва да заплатят на първия ответник Фондация „Ч.“- гр.К., обл.С. пропорционално на отхвърлените против него искове сумата 1 925 лв. за адвокатски хонорар на един пълномощник адвокат и за депозит за вещо лице, като в останалата част

претенцията му по чл.80- 81 от ГПК до претендирания общ размер от 2 950 лв. следва да се отхвърли, със законните последици. Аналогично на втория ответник „Абагар“- АД, гр.В.Търново ищите съответно следва да заплатят пропорционално на отхвърлените против него искове сумата 1 207 лв. за заплатен адвокатски хонорар на един пълномощник- адвокат, като в останалата им част до претенцията му по чл.80- 81 от ГПК за общо 3 500 лв. адв. хонорар следва да се отхвърли, ведно със законните последици от това.

Това първоинстанционно съдебно Решение може да се обжалва съгласно чл.259, ал.1 от ГПК в законния 2- седмичен срок от датата на връчването му на всяка от страните, с въззивна жалба чрез първоинстанционния ОС- Ст.Загора пред въззивния му ПАС- Пловдив.

Ето защо водим от гореизложеното и на осн. чл.124, ал.1 от ГПК във вр. с чл.95, ал.1, чл.95а, ал.1 и чл.95б, ал.1, т.2 от ЗАПСП, първоинстанционният ОС- Ст.Загора

РЕШИ:

ОСЪЖДА Фондация „Ч.“, ЕИК № 123032264, със седалище и адрес на управление в гр.К., обл.С., п.к.6100, ул.“Трапезица“ № 6, да заплати солидарно на К. Ц. Т.- ЕГН *****, живуща в с.Б., общ.К., обл.С., ***, Д. П. Ю.- ЕГН *****, живуща в гр.С., *** и Ц. П. Т.- ЕГН *****, живуща в гр.К., ***, като наследници на починалия техен общ наследодател П.Д.Т.- ЕГН ***** парични обезщетения в размер на 10 011, 66 лв./десет хиляди и единадесет лева и шестдесет и шест стотинки/ от частично предявените 28 800 лв. от общо претендираните 100 000 лв. за претърпени имуществени вреди за нарушение на авторското право на общия им наследодател П.Д.Т., извършено чрез възпроизвеждане и разпространение на негово авторско произведение „Ч.. Събрани произведения в шест тома", както физически, така и онлайн, без тяхно изрично съгласие и учредяване на лицензионни права, ведно със законната лихва върху 10 011, 66 лв., считано от 22.05.2023г. до окончателното изплащане на сумите, както и 1 925 лв./хиляда деветстотин двадесет и пет лева/ разноси по делото, като ОТХВЪРЛЯ :

1.Частично в останалата им част исковите за претърпени имуществени вреди над присъдените 10 011, 66 лв. до частично предявените 28 800 лв. от

общо претендираните 100 000 лв., като неоснователни и недоказани.

2.Изцяло исковите в размер на частично предявените 2 500 лв. от общо предявените 100 000 лв. за парично обезщетение на претърпени неимуществени вреди за нарушение на авторското право на общия им наследодател П.Д.Т.- ЕГН *****, извършено чрез възпроизвеждане и разпространение на негово авторско произведение „Ч.. Събрани произведения в шест тома", без тяхно изрично съгласие за времето, мястото и начина, по които това може да стане, без да се признае авторството на компилатора и без да се посочи името му като автор в томове 1-5, както и при нарушаване на целостта на произведението и неговата преработка без съгласие на автора, съответно на наследниците му, заедно със законната лихва върху 2 500 лв. от 22.05.2023г. до окончателното изплащане на сумите.

ОСЪЖДА „АБАГАР“- АД, ЕИК 814216918 със седалище и адрес на управление в гр.Велико Търново- п.к.5000, ул.“Никола Габровски“ № 98 да заплати солидарно на К. Ц. Т.- ЕГН *****, живуща в с.Б., общ.К., обл.С., ***, Д. П. Ю.- ЕГН *****, живуща в гр.С., *** и Ц. П. Т.- ЕГН *****, живуща в гр.К., ***, като наследници на починалия техен общ наследодател П.Д.Т.- ЕГН ***** парични обезщетения в размер на 10 011, 66 лв./десет хиляди и единадесет лева и шестдесет и шест стотинки/ от частично предявените 28 800 лв. от общо претендираните 100 000 лв. за претърпени неимуществени вреди за нарушение на авторското право на общия им наследодател П.Д.Т., извършено чрез възпроизвеждане и разпространение на негово авторско произведение „Ч.. Събрани произведения в шест тома", както физически, така и онлайн, без тяхно изрично съгласие и учредяване на лицензионни права, ведно със законната лихва върху 10 011, 66 лв., считано от 22.05.2023г. до окончателното изплащане на сумите, както и 1 207 лв./хиляда двеста и седем лева/ разноски по делото, като ОТХВЪРЛЯ :

1.Частично в останалата им част исковите за претърпени неимуществени вреди над присъдените 10 011, 66 лв. до частично предявените 28 800 лв. от общо претендираните 100 000 лв., като неоснователни и недоказани.

2.Изцяло исковите в размер на частично предявените 2 500 лв. от общо претендираните 100 000 лв. за парично обезщетение на претърпени неимуществени вреди за нарушение на авторското право на общия им наследодател П.Д.Т.- ЕГН *****, извършено чрез възпроизвеждане и

разпространение на негово авторско произведение „Ч.. Събрани произведения в шест тома", без тяхно изрично съгласие за времето, мястото и начина, по които това може да стане, без да се признае авторството на компилатора и без да се посочи името му като автор в томове 1-5, както и при нарушаване на целостта на произведението и неговата преработка без съгласие на автора, съответно на наследниците му, заедно със законната лихва върху 2 500 лв. от 22.05.2023г. до окончателното изплащане на сумите.

ОСЪЖДА К. Ц. Т.- ЕГН *****, живуща в с.Б., общ.К., обл.С., ***, Д. П. Ю.- ЕГН *****, живуща в гр.С., *** и Ц. П. Т.- ЕГН *****, живуща в гр.К., *** солидарно да заплатят на Фондация „Ч.", ЕИК № 123032264, със седалище и адрес на управление в гр.К., обл.С., п.к.6100, ул.“Трапезица“ № 6 сумата 1 925 лв./хиляда деветстотин двадесет и пет лева/ разноски по делото.

ОСЪЖДА К. Ц. Т.- ЕГН *****, живуща в с.Б., общ.К., обл.С., ***, Д. П. Ю.- ЕГН *****, живуща в гр.С., *** и Ц. П. Т.- ЕГН *****, живуща в гр.К., *** солидарно да заплатят на „АБАГАР“- АД, ЕИК 814216918 със седалище и адрес на управление в гр.Велико Търново- п.к.5000, ул.“Никола Габровски“ № 98 сумата 1 207 лв./хиляда двеста и седем лева/ разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба в 2- седмичен срок от връчването му на всяка от страните, чрез ОС- Ст.Загора пред ПАС- Пловдив.

Съдия при Окръжен съд – Стара Загора: _____